

igen, og det er slet ikke noget godt argument for at gøre det til en regel, at man kan gøre det. Jeg synes, at når nu statsministeren er i gang med historien, var det meget nemmere at referere til det, vi var i gang med, nemlig krigen i Irak, som også var på trods af FN.

Jeg vil bare spørge igen: Hvis man siger, at tingene skal funderes på international lov og ret, og at de skal funderes på FN, hvordan harmonerer det så med, at man samtidig forfægter en ret til at kunne gå i krig på trods af FN, uden FN-godkendelse? Hvem er det, der bestemmer, om noget er i overensstemmelse med FN, hvis ikke det er FN?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo faktisk netop også noget, FN selv er begyndt at beskæftige sig med. FN's generalsekretær har været i gang med at få defineret et eller andet regelsæt, altså få moderniseret, om man så må sige, international lov og ret til den situation, vi står i i vore dage, som er væsentligt anderledes, end dengang FN i sin tid blev oprettet.

Kl. 13.30

Men nu efterlyser jeg igen et klart svar. Jeg ved godt, at det er mig, der skal stilles spørgsmål til, men jeg kan næsten bedst svare ved at kaste spørgsmålet tilbage, for mener hr. Frank Aaen virkelig, nej, det kan ikke være hr. Frank Aaens opfattelse, at det internationale samfund skulle have ladet fem og syv være lige og lade myrderierne i Kosovo fortsætte?

Det kan da ikke være hr. Frank Aaens alvorlige mening. Det ville da have været en krænkelser af alt det, FN står for, hvis myrderierne i Kosovo bare skulle have lov at fortsætte. Der følte det internationale samfund altså, at der var tungtvæjende grunde til at iværksætte en militær aktion, selv om der ikke lå en ny resolution fra FN's Sikkerhedsråd.

Det tror jeg der en gang imellem skal være plads til i alleryderste nødstilfælde.

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt som med-spørger.

Morten Messerschmidt (DF):

Nu nævnte hr. Frank Aaen specifikt Irakkrigen, og der kunne jeg godt tænke mig at høre, om ikke statsministeren kan bekræfte, at international ret i meget høj grad ofte er et spørgsmål om politik, mere end det er et spørgsmål om jura, og at der rent faktisk i forhold til resolution 1441

har været en løbende akademisk debat om, hvorvidt denne resolution indeholdt eller ikke indeholdt hjemmel til at gennemføre en sådan angrebskrig, samt at der faktisk er flere ledende danske professorer i international ret, der har fremført det synspunkt, at der var hjemmel i 1441.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, jeg kan bekræfte, at det jo er et emne, der i høj grad bliver diskuteret mellem eksperter inden for international ret. Og jeg kan bare her kort fastslå, at vores opfattelse var og er, at den militære indgriben i Irak var baseret på to tidligere vedtagne FN-resolitioner, nemlig 678 og 687, og var en konsekvens af Iraks manglende samarbejde med FN.

De to resolutioner opstillede jo nemlig betingelserne for våbenhvilen efter Kuwaitkrigen, herunder at Irak betingelsesløst skulle samarbejde med FN. Det gjorde Irak ikke, og derfor fandt vi og andre med os, at der så var et gammelt FN-grundlag til at iværksætte denne militære aktion, ligesom den daværende regering i øvrigt mente, der var i 1998.

Så det kan man diskutere op og ned ad stolper og vægge, men det, der er pointen i det her, er, at der altså kan være situationer, hvor man godt kan finde et FN-grundlag, uden at der nødvendigvis er vedtaget en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd.

Villy Søvnal (SF):

Tak for statsministerens, synes jeg, meget klare svar til mig om, at der ikke gælder særregler for USA. Når USA i en koalition har lov til det, så har andre koalitioner selvfølgelig også lov til det. Det viser netop faren ved den vej, som hr. Troels Lund Poulsen er på vej ud ad.

Hvis vi ophæver den internationale ret, der er skrevet i blod efter anden verdenskrig, så betyder det, at enhver selv fortolker, ligesom statsministeren gør i sit svar til hr. Messerschmidt, hvornår man må gå i krig, fortolker det uden om FN. Selv om FN's generaldirektør siger til BBC, at det var en ulovlig krig, så har vi ikke nogen regler, så er vi med den tidligere amerikanske præsident Carters ord, da han modtog Nobelprisen, på vej ud i en international situation af konstante krige og konstante konflikter.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om han anerkender Carters, den tidligere amerikanske præsidents, ræsonnement, der hedder, at når man opsiger internationale aftaler i nødstilfælde